

25-jarig jubileum van Mgr. Dr. Everard de Jong, op 7 april 2024, in Roermond

Monseigneur,

Geachte aanwezigen,

'Je kunt niet iedereen kennen, maar iedereen kan zich wel gekend voelen.'

Zo sloot ik mijn nieuwjaarstoespraak op het Gouvernement af, op 2 januari van dit jaar.

En zo begin ik mijn verhaal aan u hier, vandaag.

Dit jubileum en deze eucharistieviering is de uitgelezen plek om een vervolg te geven aan dit motief.

Dit motief is niet alleen voor mij leidend, maar het past ook het past zo goed bij úw monseigneur – bij ónze monseigneur.

'Je kunt niet iedereen kennen, maar iedereen kan zich wel gekend voelen.'

Ik zei het op 2 januari zo, omdat we werk te doen hebben, samen. Ik als overheidsdienaar, en u als dienaar Gods.

Waar ik ook kom, en wat ik ook lees, de rode draad is dezelfde:

Ons houvast staat op losse schroeven.

Mensen vinden steeds vaker een reden om met elkaar te botsen. En voelen zich vaak – zorgelijk vaak! – eenzaam of alleen.

Het lijkt – letterlijk en figuurlijk – steeds lastiger om elkaar te vinden (en náást elkaar te staan).

In de drang en de haast om alles uit het eigen leven te halen, wordt ondertussen niet alleen de ander regelmatig vergeten.

Mensen rennen ook voorbij aan hun eigen behoefte om af en toe even stil te staan.

Bezinning en reflectie belanden op het tweede plan.

U weet dat als geen ander, u heeft de grote transitie in de kerk meegemaakt.

In onze samenleving zijn landgenoten gaan vergeten dat ze ook lotgenoten zijn, in dit leven.

Dat is niet wat bij Nederland past, en zeker niet bij ons mooie Limburg.

Natuurlijk – met meer dan 1 miljoen Limburgers is de ambitie om iedereen daadwerkelijk te kennen, te groot.

Maar we kunnen er wel samen voor zorgen dat iedereen zich gekend voelt.

De kleinste gebaren zijn in dit licht groter dan we denken.

Een groet op straat.

Een praatje in de winkel.

Een vreemde in de ogen kijken.

Een blik of een glimlach delen, dat mag toch geen hogere wiskunde worden?

Als we het allemaal wat vaker doen,
telt het al gauw op.

En dan zal dat alledaagse, maar ongekende gevoel van geborgenheid weer toenemen.

Lieve mensen,

Onze weken, maanden en jaren krijgen zin en kleur als we ze met elkaar beleven.

Met dat besef van verbinding ben ik aan mijn werk als gouverneur begonnen.

Het is dit besef dat de monseigneur en ik met elkaar gemeen hebben.

En zo sta ik hier ter ere van *úw zilveren wijdingsjubileum*.

Een hele eer en een groot genoeg.

Niet alleen dient u nu al 40 jaar de Limburgse gemeenschap, als priester.

U doet dit nu ook al 25 jaar als hulpbisschop (van het Bisdome Roermond). [En dat vieren we vandaag].

Sinds enkele jaren is er overigens ook uw rol als Krijgsmachtbisschop bij gekomen.

Als verbinder tussen velen, zoekt u zo voortdurend manieren om bruggen te slaan.

Het onvermoeibare karakter van uw inspanningen bewonder ik daarbij zeer.

Ik ben u buitengewoon erkentelijk voor de liefde en aandacht die u heeft en geeft.

Voor jong en oud – van parochie tot studentenpastoraat. U heeft daar onophoudelijk en heel standvastig veel in betekend voor Limburg

In aanloop naar vandaag las ik over de bisschoppelijke wapenspreuk die u destijds koos:

Ut vitam abundantius habeant – vertaald als: 'opdat zij leven hebben in overvloed'.

En denk dan niet dat we het hebben over de overvloed zoals die ons tegenwoordig kan overspoelen – in deze snelle en materialistische wereld.

Niet: leven om alles te hebben.

Maar: een rijker leven door er voor de ander te zijn.

Heel veel Limburgser kun je het niet krijgen, toch?

Monseigneur,

de afgelopen jaren zagen we elkaar regelmatig.

In museum De Crypte in Gennep bijvoorbeeld.

Bij het OLS.

Het Draaksteken.

Eigenlijk op allerlei plekken waar 'onze' Limburgers kunnen samenkomen.

Vrijwel altijd spreken we dan over het belang van de gemeenschap, vereniging en samenzijn.

We vragen er ieder op onze eigen manier steeds opnieuw aandacht voor.

Opdat we Limburgers stimuleren om een hechte gemeenschap te blijven vormen.

Het leven in overvloed met elkaar te delen.

En er voor te zorgen dat iedereen zich gekend voelt.

Ik hoop dat u nog vele jaren in goede gezondheid met uw werk door mag blijven gaan.

Ik feliciteer u van harte met uw mooie jubileum.

(Dank u wel.)